

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

7

kwiecień 2017

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Dzisiejsza Ewangelia opisuje spory, jakie istniały między ludźmi na temat Jezusa. Najpierw słyszymy, że różne głosy pojawiły się „wśród tłumów”, a potem, że różnica w podejściu do Jezusa była również wśród faryzeuszów. Spory te trwały aż do samej Paschy i wtedy okazało się, że ludzie wybrali Barabasza, a Jezusa wydali na śmierć. To również nasz problem, gdyż za każdym razem, gdy popełniamy grzech, wybieramy swoje upodobania, a odwracamy się od Jezusa.

2. W pierwszą sobotę miesiąca patrzymy na Maryję, która zawsze jest wierna Bogu. Wpatrujemy się w Jej Niepokalane Serce i staramy się coraz lepiej rozumieć znaczenie nabożeństwa pierwszych sobót miesiąca. Nie wszyscy się w nich odnajdują. Wielu naszym braciom i siostronom obca jest idea wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi za bluźnierstwa, jakich doznaje Ona od ludzi. Niekiedy także ci, którzy praktykują pierwsze soboty, pytają, na czym polegają te bluźnierstwa i kto takie grzechy popełnia.

3. O bluźnierstwie mówił Pan Jezus w rozmowie z faryzeuszami. Wyjaśniał im: „Każdy grzech i bluźnierstwo będą odpuszczone ludziom, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie odpuszczone” (Mt 12,31). Bluźnierstwo jest wystąpieniem człowieka przeciw Bogu, obelgą skierowaną przez stworzenie do Stwórcy, poniżeniem Pana nieba i ziemi przez sługę, obrażeniem najlepszego Ojca przez Jego dziecko. Bluźnierstwem jest również obraźliwe zwracanie się do osób, które cieszą się szczególną obecnością Boga, dlatego mówimy o bluźnierczym zachowaniu wobec Maryi i Świętych. Bluźnierstwo przeciw Duchowi Świętemu oznacza postawę człowieka, który świadomie i dobrowolnie trwa w grzechu, odrzuca Boga i nie chce się nawrócić. Gdyby się nawrócił i prosił o przebaczenie, zostanie mu ono udzielone.

4. W nabożeństwie pierwszych sobót jesteśmy wezwani by wynagradzać za bluźnierstwa, jakimi ludzie obrażają Maryję, a więc także wyśmiewają lub lekceważą dary, jakie Maryja otrzymała od Boga. Taka postawa rani Jej Serce

i uderza również w samego Boga, który Ją wybrał i uświęcił, i który w Niej mieszka.

MEDYTACJA O TAJEMNICY RÓŻAŃCA

W pierwszą sobotę kwietnia, w przededniu Triduum Paschalnego, pragniemy towarzyszyć Temu, który dla nas pozwolił się ubiczować. Rozważmy w swoim sercu usłyszane słowa.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Wielbimy Ciebie, miłosierny Jezu, w darze Twojej obecności pośród nas. Wielbimy Ciebie w Maryi, Twojej i naszej Matce. Wpatrzeni w Jej Niepokalane i przepełnione bólem, otoczone cierniami, Serce, stajemy w Pretorium pałacu Piłata, by trwać przy Tobie, Panie, w czasie okrutnej męki biczowania. Odpowiadając na Jej wezwanie, będziemy rozważać w różańcu tajemnice związane z Twoją, Chryste, męką i śmiercią.

L1: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Wówczas Piłat uwolnił im Barabasza, a Jezusa kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie” (Mt 27,26).

L2: Z Ewangelii według św. Marka: „Wtedy Piłat, chcąc zadowolić tłum, uwolnił Barabasza, Jezusa zaś kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie (Mk 15,15).

L1: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Piłat rzekł do nich: «Przywieśliście mi tego człowieka pod zarzutem, że podburza lud. Otóż ja przesłuchałem Go wobec was i nie znalazłem w Nim żadnej winy. Każę Go więc wychłostać i uwolnię».” (Łk 23,14.16).

L2: „Z Ewangelii według św. Jana: „Wówczas Piłat wziął Jezusa i kazał Go ubiczować” (J 19,1).

L1: Ewangelisci bardzo krótko opisują biczowanie Pana Jezusa. Właściwie ograniczają się do prostego stwierdzenia: „Został ubiczowany”. Była to jednak okrutna tortura. Przypominają o niej ślady na Całunie

Turyńskim. Również wielu świętych, w swoich duchowych wizjach, opisywało to wydarzenie. Wsłuchajmy się w opis przekazany nam przez św. Faustynę.

L2: Z Dzienniczka św. Faustyny: „Kiedy przyszedłam na adorację, zaraz mnie ogarnęło wewnętrzne skupienie i ujrzałam Pana Jezusa przywiązanego do słupa, z szat obnażonego, i zaraz nastąpiło biczowanie. Ujrzałam czterech mężczyzn, którzy na zmianę dyscyplinami siekli Pana. Serce mi ustawało patrząc na te boleści”.

L1: Wtem rzekł mi Pan te słowa: „Cierpię jeszcze większą boleść od tej, którą widzisz». I dał mi Jezus poznać, za jakie grzechy poddał się biczowaniu, są to grzechy nieczyste. O, jak strasznie Jezus cierpiał moralnie, kiedy się poddał biczowaniu!”.

L2: Wtem rzekł mi Jezus: „«Patrz i zobacz rodzaj ludzki w obecnym stanie». I w jednej chwili ujrzałam rzeczy straszne: odstąpili kaci od Pana Jezusa, a przystąpili do biczowania inni ludzie, którzy chwycili za bicz i siekli bez miłosierdzia Pana. Byli nimi kapłani, zakonnicy i zakonnice, i najwyżsi dostojnicy Kościoła, co mnie bardzo zdziwiło, byli ludzie świeccy różnego wieku i stanu – wszyscy wywierali swą złość na niewinnym Jezusie. Widząc to, serce moje popadło w rodzaj konania”.

L1: „Kiedy Go biczowali kaci, milczał Jezus i patrzył się w dal, ale kiedy Go biczowały te dusze, o których wspomniałam wyżej, to Jezus zamknął oczy i cicho, ale strasznie bolesny wyrwał się jęk z Jego Serca. I dał mi Pan poznać szczegółowo, ciężkość złości tych niewdzięcznych dusz: «Widzisz, oto jest męka większa nad śmierć moją»” (Dz. 445).

L2: Jesteśmy Kościołem zaproszonym przez Jezusa, abyśmy uczestniczyli w Jego dziele odkupienia, dziećmi zaproszonymi przez Matkę, abyśmy z Nią trwali przy Jej Synu. Rozważajmy w ciszy usłyszane przed chwilą słowa.

Adoracja i medytacja w ciszy.

Śpiew: *Getsemani - Spójrz tam w górze, w oddaleniu lub inny.*

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić częśćkę różańca. W modlitwie towarzyszy nam również intencja wynagradzająca za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi. Dziś rozważamy tajemnice bolesne.

P: Rozważajmy tajemnice bolesne różańca świętego. Módlmy się z Maryją, która sercem jest blisko Jezusa na każdym etapie Jego męki. Cierpi razem z

Synem. Jej Niepokalane Serce jest pełne bólu, ale nie złości. Maryja jest z Jezusem, gdy On dokonuje dzieła zbawienia świata. Razem z Nią przeżywamy mękę Zbawiciela.

Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Modlitwa Pana Jezusa w Ogrojcu

L3: Panie, mówisz w Getsemani śpiącym uczniom, także tym w XXI wieku: «Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie» (Mt 26,41). Jezu Chryste, Synu Boga żywego, zmiłuj się nad nami, grzesznymi.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Biczowanie Pana Jezusa

L3: «Poddałeś, Panie, swój grzbiet mój bijącym» (por. Iz 50,6) – za nasze grzechy, dla naszego zbawienia. Jezu Chryste, Synu Boga żywego, zmiłuj się nad nami, grzesznymi.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Cierniem koronowanie

L3: Ukoronowano Cię, Panie, koroną z cierni. Szydzono z Ciebie, mówiąc: «Witaj, królu żydowski!». Pluto na Ciebie i bito Cię po głowie. To cena naszego odkupienia. Jezu Chryste, Synu Boga żywego, zmiłuj się nad nami, grzesznymi.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Niesienie krzyża

L3: Wyciągasz, Panie, ręce po krzyż i obejmujesz go z miłością. Bo on - jak śpiewamy w jednej z pieśni wielkopostnych – „miłości znakiem, nad którą większej nikt już mieć nie może”. Jezu Chryste, Synu Boga żywego, zmiłuj się nad nami, grzesznymi.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

L3: Nieustannie, Panie, biegnie przez świat Twoje wołanie: «Ojcze przebacz im, bo nie wiedzą co czynią» (Łk 23,34). Nieustannie mówisz każdemu z nas: «Oto Matka twoja» (J 19,27). Jezu Chryste, Synu Boga żywego, zmiłuj się nad nami, grzesznymi.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

(Można odmówić inne modlitwy, jeśli taka jest praktyka we wspólnocie. Jeśli modlitwa była przeżywana przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, następuje błogosławieństwo).

Opracowanie: Wspólnota Żywego Różańca Archidiecezji Krakowskiej. Redaktor: ks. Stanisław Szczepaniec. Adres redakcji: ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków; www.zr.diecezja.pl.

[mailto:](mailto:wydawnictwo@stanislawbm.pl)Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl